

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การผลิตและการตลาดลำไยในจังหวัดตาก

ชื่อผู้เขียน

นางสายสมร โชคประเสริฐ

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์)

สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ ;

ผู้ช่วยศาสตราจารย์	กฐิน	ศรีมงคล	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์	ดร.ไพบุลย์	สุทนต์สุภา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	คุณฉวี	ณ ลำปาง	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ประทีป	คชศิลา	กรรมการ

บทคัดย่อ

รายงานฉบับนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การผลิตและการตลาดลำไยในจังหวัดตาก โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงสภาพการผลิต ราคา วิธีการตลาดและการปฏิบัติด้านการตลาด ปัญหา ข้อเสนอแนะในการผลิตและการตลาดของชาวสวนลำไย

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้มาจากเอกสารต่างๆ และการสัมภาษณ์เกษตรกรตัวอย่างผู้ปลูกลำไยที่สุ่มออกมาได้ 4 อำเภอคือ อำเภอเมือง อำเภอบ้านตาก อำเภอสามเงา และอำเภอพบพระ จังหวัดตาก รวม 120 ราย และนำมาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS PC+) ซึ่งใช้ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาสรุปได้ว่าชาวสวนลำไยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 - 60 ปี มีพื้นที่ปลูกลำไยเฉลี่ย 1 - 5 ไร่ต่อครอบครัว เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมใช้พันธุ์อีดอ ผลผลิตลำไย ในปี 2539 เฉลี่ยไร่ละ 3,616.6 กิโลกรัม ผลผลิตลำไยที่ได้ส่วนใหญ่จะมีพ่อค้าจากต่างจังหวัดมารับซื้อ โดยจะมาทำการติดต่อซื้อขายผลผลิตเมื่อลำไยแก่เต็มที่ และใช้วิธีการขายแบบเหมาสวน พ่อค้าส่วนใหญ่จะมาทำการซื้อขายผลผลิต ณ สวนของเกษตรกรเอง ส่วนราคาของผลผลิตลำไยเกษตรกรร้อยละ 64.2 จะเป็นผู้กำหนดเอง การซื้อขายจะมีการแบ่งเกรดของผลผลิตลำไย ผลผลิตลำไยของจังหวัดตากส่วนใหญ่จะใช้บริโภคภายในประเทศ เนื่องจากลำไยของจังหวัดตากจะให้ ผลผลิตก่อนจังหวัดทางภาคเหนือตอนบน ปัญหาที่พบทางด้านการผลิตลำไย จะเกี่ยวกับแมลงศัตรูพืช คุณภาพของ

ผลผลิตลำไย ปัญหาทางด้านราคาและตลาดลำไยที่สำคัญ คือปัญหาที่เกษตรกรขาดความรู้ในการคัดเกรด และแยกพันธุ์ลำไย ขาดแคลนแรงงานในการเก็บผลผลิตลำไย ข้อคิดเห็นจากการศึกษาในด้านการผลิตนั้น รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือในด้านเงินทุน การค้นคว้าวิจัยและเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการแก่ชาวสวน โดยเฉพาะการป้องกันกำจัดศัตรูพืช การพัฒนาพันธุ์ลำไยใหม่ ๆ ที่ต้านทานโรคและแมลงเพื่อเพิ่มคุณภาพของผลผลิตลำไย ควรมีการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มผู้ผลิตเพื่อวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด มีการ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับราคาขายปลีกและการขายส่งภายในประเทศและต่างประเทศ ให้เกษตรกรทราบถึงสถานะความเคลื่อนไหวของราคา ทั้งนี้เพื่อจะได้ใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจขายผลผลิตลำไย มีการจัดตั้งศูนย์รวบรวมผลผลิตลำไยในแหล่งการผลิตในจังหวัด เพื่อเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายลำไยและเพิ่มทางเลือกการจำหน่ายลำไยแก่เกษตรกร หน่วยงานของรัฐ ควรมีการศึกษาหาแนวทางในการที่จะพัฒนาพันธุ์ลำไยให้มีความหลากหลาย และมีคุณภาพได้มาตรฐานเป็นที่ต้องการของตลาดและเพื่อให้เกษตรกรมีโอกาสขายผลผลิตได้มากขึ้น

Independent Study Title Longan Production and Marketing in Tak Province

Author Mrs. Saisamorn Chockpasead

M.S. (Agriculture) Agricultural Extension

Examining Committee :

Assist. Prof. Katin	Srimongkol	Chairman
Assoc. Prof. Dr. Paiboon	Suthasupa	Member
Assist. Prof. Dusdee	Nalampang	Member
Assist. Prof. Prateep	Kochsila	Member

ABSTRACT

This thesis concerns about the study of longan production and its marketing in Tak province. The main objectives are to understand the production condition of longan , price , marketing channel, marketing practices including problems and recommendation from the longan farmers. Data are collected from documentary sources and from interviewing longan growers randomly selected from 4 Amphurs, namely, Amphur Muangtak, Amphur Bantak, Amphur Samgow, and Amphur Pobpra in Tak province totalled 120 farmers. Data are analyzed by computer, using SPSS program. Statistical techniques used are Percentage, Frequency, Arithmeatic Means and Standard Deviation.

From research findings, it is found that longan farmers are male, mostly between 41- 70 years of age with average farm size between 1 - 5 rai per household. Most farmers use Edor species. The production of longan in 1996 are 3,316.6 kilograms per rai on average. Most products of longan are purchased by traders from other provinces, most traders come to buy longan at the farm once it is ripened. Method of selling is under contract , while most farmers fix the price themselves. Grading of longan are used during selling . Most longan from Tak province are consumed in the country. This is because the longan in Tak ripen earlier than other upper north provinces of Thailand. Production problems of longan are insecticides and quality of longan. Concerning price and marketing problems of longan, the important problems are the farmers don't know how to divide grades and species of longan , and lack of labors to collect longan. To grow more longan, the government ought to provide more capital, research grant about

longan and technical assistance to farmers such as pest control, developing more varieties of longan to increase longan quality , grouping organizing , farmer group to set production plan to fit the demand , as well as information about price of longan. Government should promote research to develop longan variety in order to have both diversity and quality so that farmers are able to increase more production.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University